

Mennesker tilstede i et Lokale, kan det selv om en Mand har en Røst som Valgbestyrelsens Formand, let overhøres, hvad han siger. Naar han siger, at han har udstedt Opfordringen — og det er bevidnet af tre Mænd — er der for mig ikke ringeste Tvivl om, at det forholder sig saaledes. Det, der kan klages over, og det jeg synes, der har været klaget over, er, at denne Røst ikke har lydt paa Trapper og Gange, hvor der stod en hel Del Folk, som vare i Begreb med at gaa op til Lokalet. At man udvider Grændsen for, hvor langt Røsten skal gaa, og forlanger, at den skal lyde saa og saa langt ud, og skulde lyde maaste ud paa Veien, saa at man i Nærheden af denne Skole ogsaa kunde høre denne Opfordring, alt dette lægger jeg heller ingen Vægt paa. Men det er med megen Betænkelse, at jeg stemmer for Valgets Godkendelse. Min Hovedgrund til at stemme for Godkendelsen er egentlig den, at der fra Regjeringens Side i mange Aar har været foretaget, hvad der kunde og burde foretages for at faae rettet den Feil, at der i Kjøbenhavn er en Valgkreds, som tæller næsten ligesaa mange Vælgere, som der i Grundloven er sat som Grænse for en Valgkreds. Indbyggerantallet, og at alle disse Fjorløg, hvorved denne Kalamitet skulde være hævet, bestandig ere strandede paa det politiske Parti i Rigsdagen, hvortil de, som have klaget, og deres Meningsfæller holde sig. Det forekommer mig, at det ligesom er en Memesits, der her har rammet dette politiske Parti; thi hos alle fornuftige Mennesker maa det dog staa klart, at det Valgapparat, som er sat i Gang for Valg i en Kreds paa 16,000 Indvaanere, ikke kan anvendes paa en Kreds, hvor der er 12,000 Vælgere. Det forekommer mig saaledes, at man maa haabe paa, at der enten fra Udvalgets Side eller fra Regjeringens Side igjen maa blive søgt rettet de Mangler, der ere ved Valgloven, og som ikke blot ere tilstede i den allerstørste Kreds i Landet, nemlig Kjøbenhavns 5te Kreds, men ogsaa ere tilstede og komme mere og mere tilstede i de større Kjøbstæder; der er det ogsaa forbundet med ganske overordentligt Besvær nøie at følge Valglovens Forskrifter. Jeg skal endnu blot tilføie Et, og det er, at, naar jeg har sagt eller i hvert Tilfælde har ment, at jeg betragter Valgbestyrelsen i 5te Kreds som værende i Nødsstand, hvorved Lovens Brud er nogenlunde forsvaret, kan jeg dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at det Udvalg, som har været nedsat her i Kjøbenhavn for at lede ikke blot Valgmandsvalgene, men ogsaa det endelige Valg, havde jo haft det Middel i

Loven at kunne dele Valgkredse i flere Afdelinger; der kunde f. Ex. have været 5 à 6 Steder, hvor man modtog Stemmer, og der kunde ved hvert af disse 5 à 6 Steder have været et tilstrækkeligt Antal Valgborde, f. Ex. 10 à 12 i hvert Lokale, saa kunde man maaste være kommen udover Vanffelighederne. Men saaledes som Sagen er foregaaet, kan jeg ikke Andet end erkende, at der har været Nødsstand tilstede, og at denne Nødsstand er kommen tilstede, har sin Grund i, hvad jeg nys anførte.

Grifftrup: Jeg skulde ikke som ganske ungt Medlem paa dette Sagens Trin have begjært Ordet, naar ikke den sidste ærede Taler efter mit Skøn havde givet mig særlig Anledning dertil, idet han fremkom med den Udtalelse angaaende det Valg, vi her have at tale om, at den Mærkelighed, her er kommen tilstede ved dette Valg, skulde have sin Grund i den Stilling, som særlig det Parti, hvortil jeg hører, havde indtaget lige overfor Spørgsmaalet om Delingen af femte Kreds. Jeg tillader mig at tilbagevise denne Beskyldning som aldeles ugrundet efter mit Skøn. Og naar der fra den ærede Ordførers Side netop om det samme Spørgsmaal er blevet brugt saa stærke Ord som, at denne Tilstand var ligefrem grundlovsstridig, da undrer det mig ganske vist, at der her netop i dette høie Thing, som er blevet kaldet det rolige og besindige Thing, kan fremkomme saa stærke Udtalelser om en saadan Tilstand. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører maa henvende sig til den høitærede Regjering, at den søger at faae ordnet disse Forhold; thi det er dog den, som særlig er kaldet til at have Indseende med, at ikke grundlovsstridige Tilstande bestaa, særlig her i Kjøbenhavn, selv om det er i femte Kreds. Som sagt, det har undret mig meget at se den Tankegang, som her gjør sig gjældende. Jeg skal forresten ikke særlig fordybe mig i disse Alagepunkter, da vi have vor Ordfører; men da jeg nu en Gang har Ordet, skal jeg dog kun sige, at naar den ærede sidste Taler i denne Tilstand faae Noget, der forsvarede dette Lovbrud, siger jeg: ja, men de høie Herrer maa dog kunne indse, at naar der kan komme en saadan Betegnelse fra en af deres egne Mænd som Lovbrud, om, hvad der er foregaaet, hvad var saa naturligere, end at vi udsatte dette Valgs Godkendelse for at se, om de stærke Udtalelser, som kom fra den sidste ærede Taler, overfor hans egne Meningsfæller, have noget Skin af Grund for sig. Det glædede mig forresten at høre, at den ærede sidste Taler havde fundet et Udspring i hele denne mørke Historie. Det